

[Johan Philipsen.]

ligt forbehold, som jeg beder ministeren udtale sig om. Venstre kan ikke tænke sig at give Danmarks radio monopol på at fremstille billedkassetter til undervisningsformål. Der må være lige adgang også for andre, så vi bibeholder den valgfrihed med hensyn til undervisningsmateriel, som er så naturlig i et demokratisk land, og Danmarks radios måske kommende produktion af undervisningskassetter må selvfølgelig ske under undervisningsministerens direkte ansvar.

Vi er også enige i, at udgifterne til undervisningsformål og kortbølgeradio flyttes væk fra Danmarks radio.

Vi har heller intet at indvende imod, at de socialt begrundede nedsættelser af licensen afholdes på en eller anden konto under socialministeriet.

Derimod modsætter venstre sig bestemt, at Danmarks radio finansieres over skatterne. Vi har besvær nok med indkomstskatternes højde i dette land i forvejen. Jeg tror også, ligesom hr. Robert Pedersen, at eventuel skattefinansiering i nogen grad vil påvirke den uafhængighed af regering og folketing, som vi alle ønsker at Danmarks radio skal have. Må jeg i denne forbindelse i øvrigt takke for de udtalelser, hr. Robert Pedersen kom med om den kommende finansiering af Danmarks radio.

Ministerens tanke om at ændre programudvalgets sammensætning kan vi tilslutte os. Vi ville derved få et programudvalg, der bedre dækker hele landet end det nuværende. Vi er enige i, at der bør forblive repræsentanter for partierne i radiatorådet, også med ministerens egen begrundelse.

Der har jo i de senere år været nogen uenighed om karakteren af Danmarks radios budgetretlige og økonomiske selvstændighed og særstilling. Ministeren har et langt afsnit herom i sin redegørelse, og jeg ved knap, hvilken mening man kan læse heraf. Nogle af udtalelserne kan næsten læses som en løfteparagraf til nogle — så kan man jo selv gætte hvem. Det er efter min opfattelse en nødvendighed, at vi i Danmarks radio har et lønniveau nogenlunde i takt med niveauet på andre områder, de områder, der er nogenlunde sammenlignelige, ellers bliver ønskerne om fleksibilitet, åremålsansættelser osv. ved at være ønsker og bliver aldrig til realiteter. Må jeg ikke om denne fleksibi-

litet og åremålsansættelse føje nogle betragtninger til for ikke at blive misforstået. Jeg mener, denne fleksibilitet først og fremmest må foregå imellem afdelingerne i Danmarks radio og imellem Danmarks radio og andre dele af vort offentlige liv, hvor det er naturligt, at der finder en vekselvirkning sted, men vi skal i øvrigt være varsomme med at misbruge dette nye begreb, som af mange og for så vidt forståelige og gode grunde er kommet ind i dansk offentlig debat.

Herefter vil jeg gerne vende mig til det, der efter min mening er det væsentlige, nogle betragtninger om monopolet under hensyn til den tekniske udvikling. Ministeren siger, at Danmarks radio må beholde eneretten til landsdækkende trådløs radiospredning. Venstre vil gerne af med eneretten, hvis det er muligt på nogenlunde antagelige vilkår. Vi står over for to muligheder, der kan udvikles uafhængigt af hinanden, og som efter en årrække vil føre til helt forskellige tilstande, føre forskellige steder hen. En eventuel oprettelse af tv-2 bør ske under et af Danmarks radio uafhængigt selskab. Det er også et ganske åbent spørgsmål, om et sådant selskab ikke bør overtage et af Danmarks radios programmer. Der er jo en stor del af landet, hvor man kun kan se ét fjernsynsprogram, og man kunne starte udbygningen i disse egne først. Muligheden for at transmittere norske og svenske programmer taler for denne løsning. Venstre mener ikke, vi i øjeblikket har råd til at etablere et tv-2. Anlægs- og driftsudgifterne ville foranledige en meget betydelig stigning i licensernes størrelse.

De konservative ville finansiere denne udgift delvis ved hjælp af reklameindtægter. Venstre mener ikke, at hensynet til dagspressens økonomiske vanskeligheder kan lades ude af vurderingen i øjeblikket. Det har hidtil afholdt venstre fra at følge de konservative i det synspunkt, og det gør det altså stadig væk.

Desværre fik vi jo her i landet fra starten af knyttet de tekniske dele af radio og fjernsyn sammen med den egentlige programproduktion. Mange af vore vanskeligheder med at håndtere monopolet til nogenlunde tilfredshed stammer herfra. En centraliseret teknik og en delvis decentraliseret programproduktion havde været en bedre løsning.